

A bíróság M G P ügyvezető által képvisel **Magna Vitapress Kft.** (1042 Budapest, Árpád út 51-53.) kérelmezőnek dr. L I (1245 Budapest, Pf. 1036.) ügyvéd által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal** (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.; hiv. szám: Vj/014-85/2011.) kérelmezett ellen közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránt indított nemperes eljárásban meghozta a következő

v é g z é s t:

A bíróság a kérelmezők felülvizsgálati kérelmét **elutasítja**.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg kérelmezett hatóságnak 10.000.-Ft (azaz tízezer forint) eljárási költséget.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak fizessen meg 10.000.-Ft (azaz tízezer forint) eljárási illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Kérelmezett hatóság versenyfelügyeleti eljárást indított kérelmezővel szemben Vj/014/2011. számon fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának feltételezett megsértése miatt. Az eljárás folyamán, 2013. január 24-én tárgyalást tartott, melynek eredményeként az ügyben további adatok bekéréséről döntött. Erre tekintettel a 84. alszámú 2013. január 24-én kelt végzésében felhívta kérelmezőt, hogy 2013. február 15-ig a végzésben meghatározott dokumentumokat, adatokat és kérdésekre adott írásbeli válaszait küldje meg részére. Kérelmező a felhívást 2013. január 30-án vette kézhez. Ezt követően, 2013. február 15-én levélben fordult kérelmezett hatósághoz, melyben kérte az említett határidő további 7 nappal történő meghosszabbítását, arra tekintettel, hogy a társaság ügyvezetője huzamosabb ideig külföldön tartózkodott, amely távollétéről nem sokkal korábban tért haza, s ily módon – a felgyülemlett céges tennivalók miatt – nem volt még alkalmja az említett kérések megválaszolására. Kérelmezett hatóság a határidő hosszabbítás iránti kérelem ügyében külön döntést nem hozott, hanem azt mintegy „hallgatlagosan” tudomásul vette, majd az ily módon meghosszabbított határidő eredménytelen elteltét követően a 85. alszámú 2013. március 5-én kelt végzésével kérelmezőt 50.000.-Ft eljárási bírság megfizetésére kötelezte. Jogalapként utalt a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. tv. (a továbbiakban: Tptv.) 61. § (1) és (3), valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályáról szóló 2004. évi CXL. tv. (a továbbiakban: Ket.) 61. § (4) bekezdésére. Indokként pedig hivatkozott arra, hogy kérelmező a hatóság által megszabott, sőt az általa kért további 7 nap határidő elteltét követően sem tett eleget az adatszolgáltatási kötelezettségének, amely magatartása az eljárás elhúzódását és a valós tényállás feltárásának megghiúsítását eredményezte. Rámutatott továbbá arra, hogy kérelmező a Ket. 6. § (1)-(2) bekezdése alapján köteles jóhiszemű eljárni, így a magatartása nem irányulhat a hatóság megtévesztésére vagy a döntéshozatal indokolatlan késleltetésére. Kérelmezett hatóság álláspontja szerint kérelmezőnek már az eljárás megindításakor fel kellett készülnie a lehetséges adatkérések teljesítésére, így a tárgyaláson elhangzottak és a 84. alszámú végzés keretében írásban is megadott kérdések nem jelenthettek számára új feladatot. Kérelmezett véleménye szerint kérelmező fentiekben körülírt magatartása felróhatóan minősült, mellyel akadályozta a tényállás feltárását, az

eljárás érdemi továbbfolytatását, illetve késleltette az érdemi döntés meghozatalát.

Kérelmező a döntéssel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyben elsődlegesen indítványozta a támadott végzés hatályon kívül helyezését, illetve másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és kérelmezett hatóság új eljárás lefolytatására utasítását. Álláspontja szerint kérelmezett hatóság a végzésének meghozatala során megsértette a Tpv. 61. § (1), illetve a Ket. 6. § (1)-(2) bekezdését. Előadta, hogy kérelmezett hatóság által kért adatszolgáltatásnak önként eleget tett, amit bizonyít, hogy a bíróság megállapításáról rendelkező végzés kézhezvételétől számított 24 órán belül megküldte a hatóság részére a kért adatokat. A késlekedésre kizárólag amiatt került sor, mert időre volt szükség a szóban forgó adatok beszerzéséhez, aminek pedig az volt az oka, hogy olyan adatokat kellett beszereznie, melyeknek nem volt a birtokában. Kérelmező támadta kérelmezett hatóság azon megállapítását, mely szerint az említett határidő túllépés a valós tényállás feltárásának megghiúsulását eredményezte volna, álláspontja szerint ugyanis miután az adatszolgáltatás megtörtént nem volt akadálya a döntéshozatalhoz szükséges a tényállás megállapításának. Kérelmező állította, hogy kérelmezett hatóság az eljárása során nem bizonyította a rosszhiszeműségét. Hangsúlyozta továbbá, hogy az adatszolgáltatási kötelezettségének az eljárás folyamán mindvégig megfelelően eleget tett, amihez képest méltánytalannak tartja kérelmezett hatóság eljárását. Végül vitatta a támadott végzés azon megállapítását, mely szerint az ügyfélnek az eljárás megindulásakor fel kell készülnie a hatóság adatkérésére, illetve az erre történő válaszadásra, véleménye szerint ugyanis az ügyfél nem láthatja előre, hogy a hatóság milyen adatokat fog tőle kérni.

Kérelmezett hatóság ellenkérelmében indítványozta a felülvizsgálati kérelem elutasítását a támadott végzés helyes indokaira tekintettel, egyben kérte eljárási költség megállapítását. Álláspontja szerint az a tény, hogy kérelmező a bíróság kiszabásáról rendelkező határozat kézhezvételét követő 24 órán belül eleget tett az adatszolgáltatási kötelezettségének - ellentétben a felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal - nem azt jelenti, hogy nevezett egyébként is eleget kívánt tenni a szóban forgó kötelezettségének, hanem azt, hogy az eljárási bírság elérte a célját, azaz arra sarkallta kérelmezőt, hogy ha egy hónap késéssel is, de végül megküldje a kért adatokat. Kérelmezett állította továbbá, hogy a tényállás elhúzódása és a való tényállás feltárásának megghiúsulása, mint a kérelmező terhére rótt „hallgatás” eredménye tényszerűen és objektíven megállapítható, hiszen az eljáró Versenytanács érdemi határozatának meghozatalához szükséges adatokat kérelmező nem szolgáltatotta az eljárási bírság meghozataláig. A döntés időpontjában tehát a kért adatok nem álltak rendelkezésre, és a döntés jogszerűségét nem kérdőjelezheti meg az, hogy kérelmező utólag csatolta a kérdéses adatokat. Kérelmezett álláspontja szerint nem megalapozott kérelmező arra való hivatkozása sem, miszerint azért késlekedett az adatszolgáltatással, mert olyan iratok beszerzésére lett kötelezve, melyek nem voltak a birtokában. Nevezett ugyanis nem jelölte meg felülvizsgálati kérelmében, hogy pontosan miért jelentett számára akadályt bizonyos iratok mástól történő beszerzése, sőt azt sem bizonyította, hogy valóban mástól kellett iratokat beszereznie. Ehhez hozzáfűzte még, hogy kérelmező az általa kért 7 nap határidő hosszabbításhoz sem tudta tartani magát, s nem is jelezte, hogy az adatok megküldésének további akadálya lenne. Végül kérelmező rosszhiszeműségének kérdésével kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a Tpv. 61. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazásához nem feltétel a kötelezett rosszhiszeműsége, ily módon ezt a versenyfelügyeleti eljárásban sem kellett bizonyítani. Ennek alátámasztására hivatkozott a Fővárosi Bíróság 7.Kpk.45.029/2010/4. számú végzésére.

A felülvizsgálati kérelem **megalapozatlan**.

Bíróság a kérelmezett végzését a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Knptv.) 3. §-a alapján vizsgálja felül.

A Knptv. 1. § (2) bekezdése szerint az e törvényben szabályozott közigazgatási nemperes eljárásokban kizárólag okirati bizonyításnak van helye.

A Knptv. 4. §-a értelmében a közigazgatási nemperes eljárásokban a Pp. XX. fejezetének szabályai - az ezen, valamint külön törvényben foglalt, továbbá a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel - megfelelően irányadók.

A bíróság az alperesi határozatot a Ket. 109. §-a, valamint a Pp. 339/A. §-a értelmében a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján, a kereset és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, a tényállást a felek által csatolt nyilatkozatok, illetve a közigazgatási iratok tartalma alapján állapította meg.

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 61. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az ügyféllel, az eljárás egyéb résztvevőjével, illetve a tényállás tisztázása során közreműködésre kötelezett személlyel szemben eljárási bírság szabható ki, ha az eljárás során olyan cselekményt végez, vagy olyan magatartást tanúsít, amely az eljárás elhúzására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányul, vagy azt eredményezi.

A Ket. 6. § (1) bekezdése értelmében a közigazgatási hatósági eljárásban az ügyfél köteles jóhiszeműen eljárni.

A Ket. 6. § (2) bekezdése kimondja, hogy az ügyfél magatartása nem irányulhat a hatóság megtévesztésére vagy a döntéshozatal, illetve a végrehajtás indokolatlan késleltetésére. Az ügyfél jóhiszeműségét az eljárásban vélelmezni kell, a rosszhiszeműség bizonyítása a hatóságot terheli.

A bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során megállapította, hogy kérelmezett hatóság a 84. alszámú végzésével felhívta kérelmezőt, hogy a végzésben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségének 2013. február 15-ig tegyen eleget. Kérelmező a végzést 2013. január 30-án átvette, majd a 2013. február 15-én kelt levelében kérte az említett határidő további 7 nappal történő meghosszabbítását, így az adatszolgáltatás határideje 2013. február 22-én járt le, ám kérelmező az említett kötelezettségének csak 2013. március 12-én - egy nappal az eljárási bírság kiszabásáról rendelkező végzés átvételét követően - tett eleget. Ennek alapján megállapítható, hogy a versenyfelügyeleti eljárás befejezése az említett mulasztás következtében késedelmet szenvedett, hiszen ily módon a hatóság később jutott azon adatok birtokába, melyek az érdemi döntés meghozatalához szükségesek. Vagyis ez azt jelenti, hogy az eljárás annak eredeti ütemezéséhez képest elhúzódott, megvalósítva ezzel a Tptv. 61. § (1) bekezdésében meghatározott tényállásnak az eljárás elhúzódását, mint bekövetkezett eredményt szabályozó fordulatát.

A hivatkozott jogszabályhelyt megvizsgálva megállapítható, hogy az ennek keretében szerepelő jogkövetkezmény (szankció) alkalmazásához a jogszabály nem kíván meg rosszhiszeműséget, hanem elegendő hozzá pusztán a tényállás keretében meghatározott eredmény bekövetkezés, illetve

az erre irányuló magatartás kifejtése, függetlenül az érintett jogalany mögöttes pszichés motivációjától. Ennek megfelelően esetünkben sem kellett kérelmezett hatóságnak vizsgálnia, hogy kérelmező magatartása rosszhiszemű volt-e, hanem elegendő volt annak megállapítása, hogy a szóban forgó magatartás az eljárás elhúzódását eredményezte. Ebből pedig okszerűen az következik, hogy nevezett hatóság jogszerűen szabott ki kérelmezővel szemben eljárási bírságot. Ezen nem változtat kérelmező arra való hivatkozása, hogy a hatóság által kért adatokat mástól kellett beszereznie, mivel sem a tárgyaláson, sem az adatkérő végzés kézhezvételét követően, sem pedig a határidő hosszabbítás kezdeményezésekor nem jelezte, hogy az adatszolgáltatás ilyen jellegű akadályba ütközne. Sőt a határidő hosszabbítása iránt előterjesztett kérelmében még kifejezetten más okot jelölt meg a kérelem indokaként. A bírság kiszabása szempontjából nem volt jogi relevanciája annak sem, hogy kérelmező korábban eleget tett az adatszolgáltatási kötelezettségének, illetve hogy a bírság kiszabását követően 24 órán belül megküldte a hiányzó adatokat, hanem az előbb írtaknak megfelelően annak volt, hogy az adatszolgáltatás határidőre történt teljesítésének elmulasztása következtében megvalósult az eljárás elhúzódása, mint tényállásszerű eredmény. Valójában a hivatkozott körülmény a bírság összegének meghatározása körében bír jelentőséggel, mint enyhítő körülmény, ám e kérdésre a felülvizsgálati kérelem nem terjedt ki, így ezt a bíróság nem vizsgálta. Az adatszolgáltatás teljesítésével kapcsolatban - egyetértve kérelmezett hatóság álláspontjával - a bíróság megjegyzi, hogy az utólagos teljesítés, kiváltképpen annak utólagos jellege és időbeli közelsége a bírságot megállapító határozat meghozatalához arra enged következtetni, hogy kérelmező a szóban forgó szankció hatására tette soron kívül eleget az előírt adatszolgáltatási kötelezettségének. Vagyis az utólagos teljesítés - kérelmező állításával ellentétben - nem bizonyítja az önkéntes és határidőben történő teljesítésre vonatkozó szándékát.

Mindezzel együtt a bíróság a felülvizsgálati kérelmet annyiban megalapozottnak találta, hogy kérelmező mulasztása - ellentétben a támadott végzésben kifejtett állásponttal - valóban nem alkalmas annak megállapítására, miszerint nevezett magatartása a valós tényállás feltárásának megghiúsulását eredményezte volna. A szóban forgó elkövetési magatartás ugyanis azt feltételezi, hogy az adatszolgáltatás késedelmes teljesítése következtében valamilyen tényálláselem megállapíthatósága véglegesen megghiúsul, ám ez adott esetben a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg. E hiba azonban nem változtat a fent írtakon, hiszen a Tpv. 61. § (1) bekezdésének alkalmazásához elegendő a tényállásban szereplő egyik vagylagos elkövetési magatartás megvalósulása is, amely feltétel esetünkben az előbb kifejtetteknek megfelelően megállapítható, így a támadott végzés e pontosítással az előbb kifejtettek ellenére is jogszerűnek tekinthető. Végezetül a bíróság abban is egyetértett kérelmezővel, hogy kérelmezett álláspontjával ellentétben nem várható el tőle, miszerint a konkrét adatszolgáltatásokra előre felkészüljön, hiszen nem feladata szakmailag megítélni, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban milyen adatkérések várhatók, hanem a kötelezettsége arra terjed ki, hogy a hatóság által pontosan megjelölt és megfelelő módon közölt adatkéréseknek a közlést követően határidőre eleget tegyen. Megállapítható azonban, hogy e kérdésnek a bírság megállapítás szempontjából nem volt jelentősége, miután kérelmező mulasztása az említett rendelkezés alkalmazásától függetlenül is megállapítható volt, ennek folytán a szóban forgó kérdés a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálását nem befolyásolta.

A fentiekben kifejtettek alapján a bíróság a felülvizsgálati kérelmet az abban hivatkozott okok alapján megalapozatlannak találta, ezért azt elutasította.

A bíróság az eljárási illeték megfizetéséről a 6/1986 (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése

alapján rendelkezett. Az Itv. 62. § (1) bekezdés r) pontja szerinti illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illeték mértékét a törvény 43. § (7) bekezdése alapján állapította meg. Bíróság a kérelmezett javára fizetendő eljárási költséget a Pp. 78. § (1), illetve 79. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján állapította meg, figyelemmel kérelmezett által kifejtett munkára.

A végzés ellen a Knptv. 3. § (4) bekezdése alapján további jogorvoslatnak helye nincs.

B u d a p e s t, 2013. év június hó 25. napján

dr. Oláh Zsolt s. k.
bírósági titkár